

De ziua ta, minune

Ioan Grigoraș

poetei Liliana Trif

A mai trecut o toamnă și iarna îmi aprinde
Un curcubeu de stele pe cerul de cleștar,
Fereastra înghețată mai poartă-n ea colinde
Din anu'-n care zeii mi te-au adus în dar.

De-atunci cu bucurie și fulgii de zăpadă
Se prind de mână-n horă în fiecare an,
Iar vântul cel obraznic în haine de paradă
Tastează cu un deget pe clapa de pian:

Mulți ani de poezie, frumoasă Liliana,
Bogată în iubire ca iarna în omăt
Metafora să-ți fie, la fel de suplă pana
Ce cântă pe hârtie! Cu versul tău mă-mbăt,

Când lângă buza sobei șampania-n pahare
Pulsează pentru tine, mă prind și eu în dans,
Sub bolta colorată, în strai de sărbătoare,
Și luna ți se-nclină, pășește în balans.

Cât de frumoasă-i iarna și ce costum de gală,
Au îmbrăcat castanii să-ți spună: La mulți ani!
Pe câmp e-o broderie cusută cu migală
De ziua ta, minune, de cei mai vechi șamani.

Alături de natură, mă plec și eu în fața
Poetei ce m-alintă cu versul jucăuș,
Zeitei din poveste ce mi-a rescris prefata
Și-mi trece peste viață un fermecat arcuș.

Să strălucești pe boltă mulți ani de-acum încolo,
Iar îngerii să-ți fie însoțitori și scut,
Din cer să te îndrume cu lira lui Apollo,
Să-ți lase pe poeme olimpicul sărut!

Să fii mereu regină, pentru poezi și muză,
Transformă viața nudă în filă de povești,
Tu, Alba ca zăpada, mereu o călăuză
Pe țărmul poeziei... Mulți ani să ne trăiești!

La mulți ani plini de poezie, Liliana!